

FELLINGER KÁROLY

Áramszünet

*leoltod
majd felkapcsolod
a lámpát*

*s közben
az áramszünet ideje
egybeesik a
leoltástól a felkapcsolásig
eltelt idővel*

Egy kiállítás margójára

*egy lepkelexikonból
kivagdosták
a lepkéket
s gombostűre
tűzték
valamennyit*

FELLINGER KÁROLY (1963, Pozsony) költő, író, helytörténész. Polgári foglalkozása agronómus. Gyermekkorától Jókán (Szlovákia) él. Magyarul 21 kötete látott napvilágot (versek, gyermekversek, mesék, helytörténeti munkák Mátyusföldről és a Felső-Csallóközről). Versei könyv alakban angol, francia, spanyol, orosz, török, német, szlovák, szerb, román nyelven jelentek meg.

Virágének

két szál égő gyertya a folyóparton

*fekhelye alatt varjúszem
jól elásva
borznak lába
porrá tört zöld
békacsont
piros és fehér
szerencsevirág
piros és fehér
szerencsevirág*

*megoldani
minden bogot
vajúdó asszony
ruháin és sátrában*

*kivenni nyelét
fejszének kalapácsnak
tépdese szirmai
a napnak
mint a virágét
a csacska lányok
mondogatva
szeret
nem szeret*

*két szál égő gyertya a folyóparton
két szál égő gyertya a folyóparton*

Nem mondhatom el

*Apám szerette az irodalmat,
sose gratulált, sose dicséért meg,
ha verseim megjelentek egy ismerős lapban,
vagy kötetem Párizsban, Moszkvában,
nem szerette a könyveket,
azt mondta, miattuk nem lehet
kifesteni a házat, miattuk
nem lehet lépni elővigyázatosság
nélkül sehova a lakásban,
és mégis ott esett el végzetesen,
ahova nem volt bátorságom
könyveket rakni.
Valamikor a vécében körmöltem első
mesémet, mert nem volt
ínyére, hogy írok, azt szerette
volna, inkább nyelveket tanuljak,
nagyapám az első világháborús
fogságban sajátította el az olasz nyelvet,
talán nem véletlen, hogy verseimet
tíz nyelvre lefordították,
de olaszra nem.*

Habszivacs

*Nem tudok álmodni apámról,
néha lefekvéskor jut eszembe
álmodtam-e egyáltalán,
ez azóta van így, amióta
kihirdették a hangosbemondón
a temetés pontos idejét,
ilyenkor akaratlanul megváltozik
a múltunk, egyikünk a másikkal
hadakozik, mármint apám és én,
a szabályokat nem ismerve
mindent betartunk, odafigyelünk
egymásra, olyan ez, mint a
szerepcsere, ha nincs ég,
mi végre égek, ha nincs évszám,
mit veszek a számba, ha elalszom,
kiszáradt folyómederbe
könnyezik az értünk élő,
a látszaton élőködő elképzelhetetlen,
hiába próbálkozom,
a pont a vers végén, úgyis csak
célpont,
begyógyult gomblyuk.*